

PINIE, ELLIE, FOREST & CECIL

PRO KRÁSNÝ A ZDRAVÝ LES

ZIMNÍ INSPIRACE Z PŘÍRODNÍ PEDAGOGIKY

*Dyny dyny danaj dyny,
my se nebojíme zimy.
Zahřejem' se, třesky plesky
a i v zimě je nám hezky.¹*

Zima v lesní školce znamená hodně bláta, vlhka, šera. Kontrolujeme dobré oblečení a obutí. Vaříme čaj, aby měli děti i my "teplo do břicha" na dolítí do termosek. Užíváme si pohybu a ohně, ať už malého ze svíček nebo velkého – na zahřátí i vaření. Rozehříváme tělo i duši – bez pohybu není školky v jakémkoliv počasí, ale zimní období nutí mít v zásobě pár osvědčených triků.

Třepotátko – běhátko

Stačí uříznout kousek klacíku (řezání rozechřívá moc dobře, i když stačí klacek jen najít), navážeme na konec barevnou stužku nebo krepový papír a běháme a třepotáme. Stejně tak k rozběhání stačí vyrobit si letadélko (třeba z klacíků a šišek), nikdy nezůstane v hangáru, je třeba ho „dostat do vzduchu“.

Výprava na kopec

V zimním oblečení je to jiná výzva než v tričku – pro průvodce je důležité uhlídat děti, aby nezačaly odhazovat čepice a bundy. Jinak se jde do kopce a jinak s kopce, když to klouže...

Na zedníky

Zdobení stromů blátem (nebo sněhem) – blátem to jde i bez štětce, stačí najít jiný vhodný nástroj, třeba kus kůry, která se promění v zednickou lžici. Ale pořádný kus kůry, ať je třeba se ohánět, než strom nahodíme!

Zpívání písniček – aby nám bylo „do skoku“.

*Běžela liška po ledu,
ztratila klíček od medu,
kdo ho má, ať ho dá,
ať se liška nehněvá.*

Když mrzne a sněží, to je čirá radost z prozkoumávání ledu i sněhu. Bobování, válení sudů a koulování, stavění všemožných sněhupanáků a panenek... Také hrajeme

hokej (klacky jako hokejky, šiška místo puku a barevně vyznačené hřiště) a hru na metanou. Máme totiž ve školce rybníček a pidipotůček, které když zamrznou, změní se v kluziště nebo výtvarné plátno (malujeme potravinářským barvivem). Zkoušíme také rozdělat oheň na ledu (potůček) nebo do něj (jen v určité části) děti dlabají klacky a rozbíjí ho. I to je pohyb.

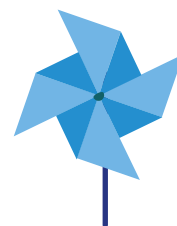
Mráz pomáhá při tvoření i pokusech. **Co se stane s bublinou v mrazu? Zamrzlé obrázky z přírodnin**, které pak zdobí školku.

Tvoříme i pro druhé. Vyrábíme baštu pro ptáčky, oblíbené jsou **ptačí trdelníky** (na kartonovou ruličku naplácat směs semínek v tuku, nechat ztuhnout) a **jedlé obrazy** pro daňky z jablek, mrkve a zapomenutých kaštanů.

A oheň – všesmyslový učitel. Tolik kompetencí rozvíjíme, když ho připravujeme a využíváme! Připravit na zapálení, pak ho zapálit – a nejen sirkami, ale zkusit si i křesadlo a další způsob. U ohně si dáme svačinu, ohřejeme ruce, uvaříme na něm čaj nebo upečeme placky. Učíme se u ohně chovat bezpečně, nezapomínáme na „ohňový kýbl“ (na uhašení ohně nebo zchlazení drobné popáleniny). Zpíváme. Cítíme kouř (ještě dlouho po návratu domů).

Začátek února je pak zvláštní dobou, která se jen na povrch tváří, že se nic neděje. Ale tak jako se příroda dávno chystá na jaro, i my se chystáme na nové. Ze starého vosku připravujeme nové svíčky **“Odstrašilky”**. Buď je tvoříme namáčením knotu do rozpuštěného vosku ze starých svíček (znovuzrození nové) nebo z plátů včelího vosku. Malý ohníček skrytý do malé svíčky Odstrašilky si děti můžou odnést domů a použít ho s rodiči, když je jim úzko.

*Někdy přijde strach a chvílu
nevíš, co se s tebou děje.
Zapal svíčku Odstrašilku,
Řekni jí vše, co tě žere.
A pak když se vypovídáš,
sfoukni jí a všechny strachy,
ať zmizí jak kouř z té svíčky -
strach je vlastně velmi plachý.*

autorka: Veronika Formánková